

تولید یک میلیون کیلوگرم گوشت، از زباله

سالانه یک میلیون کیلوگرم گوشت در ورامین از زباله تولید می‌شود. چراگاه دامها در این منطقه، محل دفن زباله‌های شهری، بیمارستانی و عفونی است.

به گزارش ایسنا، روزنامه شهروند در این رابطه نوشت: هر روز به ضیافت زباله‌ها دعوتند. چراگاهشان هیچ شباهتی با چراگاه سنتی گذشته ندارد، خوراکشان هم همین‌طور. دیگر از علوفه تازه یا علوفه خشک خبری نیست. آنها هر روز به ضیافت زباله‌های شهری، بیمارستانی و عفونی دعوت می‌شوند. شکم دام‌های شهرستان پیشوای ورامین، مدت‌هاست با زباله‌هایی سیر می‌شود که بصورت بهداشتی دفن و دیو نمی‌شوند؛ زباله‌های رهاشده در بیابان‌های اطراف پیشوا که حالا به چراگاه دائمی گوسفندان در این شهرستان تبدیل شده است.

گوسفندان، نه در نزدیکی این مرکز دیوی زباله بلکه از زباله‌هایی که دیو می‌شوند، تغذیه می‌کنند. به گزارش دیده‌بان محیط زیست و حیات وحش ایران، مدت‌هاست که محل دیوی زباله‌های شهری، بیمارستانی و عفونی در شهرستان پیشوا در استان تهران به چراگاه دائمی دام‌های اهلی تبدیل شده است. هر روز صدها رأس گوسفند در این محل مشغول به چرا و تغذیه از زباله‌ها هستند و در نهایت گوشت و فرآورده‌های دامی این گوسفندان به خوراک شهروندان تهرانی تبدیل می‌شود.

شهروندانی که هر روز سایه جدیدی را بر سر خود می‌بینند که سلامتی‌شان را تهدید می‌کند؛ یک روز هوای آلوده، روز دیگر آب‌هایی که نیتراسته هستند و روزی دیگر سبزیجاتی که با فاضلاب شهری آبیاری می‌شوند. در این میان، باید ماجرای برنج‌های وارداتی آلوده، میوه‌هایی که با پارافین خوشگل و براق می‌شوند، سموم دفع آفاتی که در بافت محصولات باغی می‌مانند و... را هم اضافه کرد.

حالا انتشار عکس‌هایی از گوسفندانی که در میان پسماندها، شکم خود را از زباله‌های بیمارستانی و عفونی سیر می‌کنند هم سایه جدیدی است که سلامتی هزاران شهروند تهرانی و ورامینی را تهدید می‌کند.

در این باره، رئیس اداره محیط‌زیست شهرستان پیشوا با گلایه از مسئولان شهرداری که در دیوی بهداشتی زباله‌های این شهرستان کوتاهی کرده‌اند، می‌گوید: «سایت‌های انباشت و دیوی زباله شهرستان پیشوا، به دلیل محصور نبودن و رعایت نشدن موارد ایمنی و بهداشتی به چراگاه احشام و حیوانات تبدیل شده است.»

اسماعیل میرانزاده با اشاره به آمار تولید گوشت توسط هر گوسفند و هر گله آن، ادامه می‌دهد: «آمارها نشان می‌دهند از هر گوسفند زنده 20 کیلو گوشت قرمز قابل استحصال است و در هر دوره پروراندی 300 هزار کیلوگرم گوشت قرمز از این چراگاه زباله‌ای تولید می‌شود و اگر در طول مدت زمان یک‌سال بتوان سه دوره پروراندی داشت، به‌طور متوسط در سال 900 هزار کیلوگرم گوشت از طریق این چراگاه (زباله‌دان) تولید و روانه بازار مصرف می‌شود.»

در حالی که گفته رئیس اداره محیط‌زیست شهرستان پیشوا، هر سال حدود یک میلیون کیلو گوشت گوسفندی در این شهرستان از زباله تولید می‌شود که در میان زباله‌های رهاشده در این مرکز دیو پسماند، زباله‌های بیمارستانی از قبیل آمپول و انواع زباله‌های عفونی بیمارستانی به چشم می‌خورد، زباله‌هایی که درون دستگاه هاضمه گوسفندان، انباشته شده و عفونت‌های مختلفی را به جامعه منتقل می‌کند. همچنین تجمع افراد معتاد در این محل باعث وارد شدن سرنگ‌های تزریق مواد مخدر و غیره به زباله‌ها و پراکنده شدن آنها در اطراف محل دیوی زباله شده و موجب انتقال انواع بیماری‌ها به سایر شهروندان می‌شود.

هرچند این اتفاق، یعنی تغذیه دام‌ها از پسماندهای شهری، به گفته دامپزشکان موضوع جدیدی نیست و پیش از این هم بارها شنیده شده اما آنها معتقدند، آلودگی‌هایی که با تغذیه وارد بدن این دام‌ها می‌شود، در بافت‌های ماهیچه‌ای و کبد آنها رسوب کرده و پس از مصرف وارد بدن انسان‌ها هم می‌شود، سلامتی آنها را تهدید می‌کند و می‌تواند به انواع سرطان‌ها منجر شود.

سید جاوید آل داوود، عضو هیأت علمی دانشکده دامپزشکی و رئیس انجمن حمایت از حیوانات با تأکید بر این‌که موضوع چرای دام‌ها به وسیله پسماندهای شهری و حتی بیمارستانی موضوع جدیدی نیست و در گذشته هم بارها و بارها شنیده شده که دام‌ها از پسماندهای بیمارستانی تغذیه می‌شوند، به «شهروند» می‌گوید: «قطعاً مواد شیمیایی موجود در زباله‌های بیمارستانی همچون مواد ضد سرطان، مواد شیمیایی که به صورت خوراکی و تزریقی در پسماندهای بیمارستانی وجود دارند، ترکیبات الکلی و بویژه فلزات سنگین به راحتی جذب بدن حیوانات می‌شوند، در تمام ساختمان‌های بدن حیوانات رسوب می‌کنند. در این میان با توجه به این‌که کبد، مرکزی است که خون را غیرسمی می‌کند، این آلودگی‌ها را بیشتر جذب کرده و بیشتر در معرض آلاینده‌گی قرار می‌گیرد.»

او با اشاره به این‌که «بسیاری از آلودگی‌ها وارد شیر دام‌های شیرده هم می‌شود»، ادامه می‌دهد: «دام‌هایی که از مواد آلوده تغذیه می‌کنند، شیرشان هم آلوده می‌شود این آلودگی به راحتی وارد بدن انسان‌ها می‌شود اما کسی به آن توجه نمی‌کند. مردم با آلودگی‌های بسیاری مواجه هستند، آلودگی آب، هوا و... دیگر جایی برای توجه به آلودگی دام‌ها باقی نمی‌ماند.»

رئیس انجمن حمایت از حیوانات درباره این که با مصرف گوشت آلوده این دامها چه آلودگی‌هایی سلامتی مردم را تهدید می‌کند و آیا پختن آلودگی گوشت این دامها را از بین می‌برد یا خیر، می‌گوید: «بستگی دارد آلودگی از چه نوعی باشد. آلودگی میکروبی، ترکیبات پروتئینی، فلزات و ... در آلودگی میکروبی اگر گوشت به‌طور کامل پخته شود، یعنی حدود 40 تا 50 دقیقه در آب جوشانده شود، آلودگی آن از بین می‌رود. اگر ترکیبات پروتئینی باشد، با پختن تغییر شکل می‌یابد و حتی ممکن است بار آلودگی آن بدتر هم شود اما اگر گوشت این دامها به فلزات سنگین آلوده شده باشد، از بین نمی‌رود، با پختن هم به همان شکل باقی می‌ماند و به بدن فرد مصرف‌کننده منتقل می‌شود.»

آلودگی فلزات سنگین، با پختن از بین نمی‌رود و به بدن فرد مصرف‌کننده منتقل می‌شود، پیام محبی نایب رئیس بیمارستان دامپزشکی تهران و رئیس جامعه دامپزشکان ایران، در این باره می‌گوید: «یکی از اثرات باقی ماندن فلزات سنگین در خوراک و آب حیوانات، انتقال این فلزات به بدن فرد مصرف‌کننده گوشت و در نهایت ابتلا به سرطان است.»

گناه چرای دامها در مرکز دیوی زباله‌های شهری و بیمارستانی بیشتر متوجه مسئولانی است که این زباله‌ها را به روش بهداشتی دیو یا بی‌خطر نمی‌کنند. محبی در ادامه بخش دیگر این گناه را متوجه دامداران و چوپانانی می‌داند که این حیوانات را پرورش می‌دهند و غیرمسئولانه و بدون توجه به سلامتی خود و خانواده خود، دام‌هایشان را در مراکز دیوی زباله‌های خطرناک به چرا می‌برند.

او ادامه می‌دهد: «به هر حال این افراد با این دامها در ارتباط هستند و به نوعی با آنها زندگی می‌کنند، آلودگی این دامها سلامتی این افراد و خانواده آنها را به خطر می‌اندازد. این در حالی است که این افراد نه تنها به سلامتی افرادی که از گوشت این دامها استفاده می‌کنند، توجهی نشان نمی‌دهند، بلکه با این اقدام سلامتی خانواده خود را هم تهدید می‌کنند.»

گره زباله‌ها هر روز کورتر می‌شود. دفن غیراصولی زباله‌ها، عدم بی‌خطرسازی زباله‌های بیمارستانی و عفونی و نشت شیرابه آنها، مدت‌هاست که به منبع آلوده‌کننده آب‌های زیرزمینی تبدیل شده است. حالا باید محصور نبودن محل دفن این پسماندها را که باعث شده است، آلودگی این پسماندها گسترده‌تر شده و به چراگاه دایمی دام‌های اهلی تبدیل شود را هم به گره کور زباله‌های شهری، بیمارستانی و عفونی اضافه کرد. زباله‌هایی که مدیریت درستی برای دیو و دفن آنها اعمال نمی‌شود و در صورت ادامه وضع کنونی گره آن حتی با دندان هم باز نخواهد شد.

انتهای پیام

لینک کوتاه

<http://www.isna.ir/news/93111809913/>